

ԱԿ. ԻՍԱԶԱԿՅԱՆ

ԿԱՔԱՎՆ

ՈՒ

ԱՂՎԵՍԸ

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԲԱՐՈՒՆԴ

ՀՀԿԻՄ ԿԿ-ԻՆ ԿԻՑ ԽՈՆԿԱՆ-ՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԳԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ

Ե Ր Ե Վ Ա Ն

1 9 4 0

29.04.2013

9394

2011-07

h-75

Ա.Վ. ԽԱՀԱԿՅԱՆ

ԿԱՔԱՎՆ ՈՒ ԱՂՎԵՍԸ

Կաքավը մի օր քարից քար անահ,
Ցատկելով, խաղով ոտ դրեց հանկարծ
Քարերի միջին միամիտ քնած

Աղվեսի վրա:

Սոսկալի արկած:

Հաղիվ մի վայրկյան,

Կաքավն աղվեսի գրկումն էր դաժան:

Բախան, որ ուզենա,

Քնած տեղը էլ

Քո դուռը կգա:

Անոթությունից քուն եյի մտել,

Բայց աստված հոգաց,—

Զվարթ քրքիշով աղվեսը ասաց.

— Աստծու համբաժնեմ, այդ լավ գիտեմ ես,

Դու, աստվածընտիր, դու, օրհնյալ աղվես,—

S9804-66

Երկյուզած ասաց կարափը նրան,—
 Նաև գիտցիր դու,
 Վոր ուտել ատանց աստծուն փառք տարու,
 Մեծ մեղք է հոգուդ:

— Իրավ ես, անշուշտ
 Ազգեսն հափանեց, և ձեռներն իսկույն
 Բարձրացրեց վեր և բազկասարած.—
 «Փառքդ շատ, աստված...»

Աղօթքն ըսկսեց, հազիվ սկսած՝
 Զարմանքով տեսավ
 Ժայռի կատարին
 Կաքավը թռուած՝

Երգում է ուրախ,—
 «Շագկղան, կազկղան...»
 Ի՞նչ ծաղր ու ծիծաղ...
 Զայրույթով լցված
 Ազվեսը զարկեց գլուխը քարին՝
 Դառնասիրտ ասաց.—
 «Տեղն է հիմարին,
 Թող քաղցած մնա:
 Եվ աշխարհիս մեջ թող անիծվի նա,
 Ով դեռ չկերած՝ աստծուն փառք կառա:»

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0399666

ԳԻՆԸ 60 Կ.

9394

Նկարներ՝ ինքնու
Ա. Ղ. Շանվերդյանի
Տեխ. խմբագիր՝
Ի. Վաղդանյան

8

Ав. Исакян
КУРОЧКА и ЛИСА
Армгиз. Ереван, 1940

ՎՋ 2404. Հրատ. 5300.

Պատվեր 000. Տիրամ 5000

Հանձնված է արտադրության 20/IX 40 թ.

Ստորագրված է տպագրության 20/IX 40 թ.

Հայդեանրատի տպարան, Երևան, ՀԽՍՀ

891.995

Ի-75